

Global research: „Studené a horúce vojny“: USA nemajú inú možnosť, ako sa učiť zdržanlivosti vo vojenských záležitostiach, tvrdia vedci

- CZ24 News | 28. srpna 2022

Ravi Agrawal, šéfredaktor zahraničnej politiky, urobil [rozhovor s](#) historikom **Stephenom Wertheimom**, vedúcim pracovníkom programu American Statecraft v Carnegie Endowment for International Peace. V tomto rozhovore Wertheim tvrdí, že USA nadmerne rozširujú svoju moc, a preto by sa mali obmedzovať okrem iného aj na Taiwane a Ukrajinu.



Washington samozrejme poskytuje Kyjevu zásadnú podporu v jeho súčasnom konflikte s Moskvou. Medzitým je zapojený do novej studenej vojny s Pekingom.

Americký učenec poznamenáva, že aj keď americký **prezident Joe Biden** nastúpil do úradu s vyhlásením, že „Amerika je späť“ (po rokoch relatívneho „izolacionizmu“ bývalého prezidenta Donala Trumpa, ak to tak možno nazvať, hoci len relatívne), súčasný americký prezident sa v skutočnosti stiahol z Afganistanu a zdalo sa, že odmieta myšlienku „večnej vojny“. Okrem toho sa spočiatku snažil o „stabilný a predvídateľný vzťah“ s Moskvou.

Treba povedať, že to netrvalo dlho. Krátko po odstránení svojich jednotiek z Afganistanu Biden napríklad eskaloval americkú večnú vojnu v Somálsku. A rok po tomto stiahnutí sa teraz USA ocitnú zakorenené v dvoch arénach súčasne, pričom sa snažia obklúčiť a ovládať dve supervelmoci naraz.

Zaujímavým bodom Stephena Wertheima je, že tým, že presadzuje naratív, že konflikt na Ukrajine je len o „**obrane demokracie**“, **hoci Ukrajinu možno len ťažko opísať ako demokratickú krajinu zo západnej alebo kohokoľvek perspektívy**, USA a ich globálni severní spojenci v skutočnosti odcudzujú a vylučujú veľkú časť globálneho juhu.

Naratív USA o „ľudských právach“ a „demokracii“, ktorý informuje veľa o ich zahraničnej politike, **je v každom prípade jednoducho zbrojením práve týmito pojmami**, ako môže každý ľahko zistiť, ak venuje akúkoľvek pozornosť zakrývaniu vlastných záznamov Ukrajiny.

Wertheim tiež tvrdí, že americká stratégia „angažovanosti“ bola v skutočnosti o zmene režimu v snahe, aby Čína vyzerala ako liberálna demokratická západná krajina. Toto bolo dnes nahradené stratégiou „zadržiavania“, ale pravdou je, že ani jeden prístup nefungoval.

To, čo navrhuje, je „**vzájomné spolužitie**“ založené na predpoklade, že Peking má „svoj vlastný systém“ (hoci taký, ktorý USA neschvaľujú). V tomto scenári by sa Washington v snahe vyhnúť sa vážnym rizikám „vojny veľmoci“ nepokúšal „zmeniť čínsky režim“ a uznal by, že „nie všetky aspekty čínskej moci sú v rozpore so záujmami USA vo svete“ plus „niektoré veci tiež nestoja za to, aby sme si Čínu znepriatelili“.

Stephen Wertheim preto zdôvodňuje, že **by sa Biely dom mal vrátiť k svojej vlastnej politike jednej Číny**, ktorá sa praktizovala už desaťročia, aj keď stále zachováva určitý stupeň „strategickej nejednoznačnosti“ na Taiwane, aby nevyprovokoval a nezahnal Číňanov do myslí, že tam budú

musieť konať.

Akademik ide ďalej a v praxi tvrdí, že Washington „nemá životne dôležité záujmy na Blízkom východe“, a preto by tam mal „stiahnuť“ svoje bezpečnostné partnerstvá. Rovnako by mala presadzovať „prechod“ v Európe, aby Európania sami viedli obranu svojho vlastného kontinentu.

Wertheimova obrana „obmedzovania“ (alebo takzvaného „offshore balancovania“) sa zhoduje s obhajobou **Stephena M. Walta**, profesora medzinárodných vzťahov na Harvardskej univerzite, ktorý zaujíma realistický postoj k zahraničnej politike.

Walt obhajoval, že nie je veľmi potrebné, aby USA rozmiestňovali významné sily ani v Európe, ani na Blízkom východe, a že zdržanlivejšia zahraničná politika by uvoľnila zdroje pre tak potrebné dlhodobé domáce investície do budúcnosti národa.

Walt [tvrdí](#), že realisti mali pravdu, pokiaľ ide o nebezpečenstvo rozšírenia NATO, vojny v Iraku, Afganistanu atď. Preto by mali byť vypočutí.

V podobnom duchu „pre zdržanlivosť“ naliehal bývalý minister zahraničných vecí USA Henry Kissinger na mierové rozhovory s Ruskom, ktoré nevyhnutne zahŕňajú nejaký územný kompromis na Ukrajine, aby sa predišlo trvalému rozchodu s Moskvou.

Realistický učenec **John J. Mearsheimer** zase tiež varoval, že západná politika voči Ukrajine pod vedením USA by viedla k problémom, tak ako mnohí iní realisti.

Tieto **výzvy na zdržanlivosť** sú nielen uskutočniteľné, ale v skutočnosti sú celkom naliehavé. Zdá sa, že Európa už pomaly „[opúšťa](#)“ Ukrajinu, ktorá z pohľadu USA nadmerne zaťažuje Washington.

USA už preháňajú svoju moc v snahe obmedziť dve supervelmoci naraz. Ak sa človek príliš natiahne, ľudovo povedané zlomí. Je načas, aby Washington prejavil určitú zdržanlivosť – na Taiwane, Ukrajine a mimo nej.

„Kontajment“ jednoducho nefungoval a unipolárny moment už pominul – či sa to americkému establishmentu páči alebo nie. Preto sa Spojené štáty musia dostať z eskalačnej dynamiky, do ktorej sa dostali, v záujme globálneho mieru; a musia sa vzdať veľkej časti svojich vojenských presiloviek.

AUTOR: Uriel Araujo

[ZDROJ](#)

Překlad: SK Správy